

နော်ဝေနိုင်ငံဆိုင်ရာအချက်အလက်များ

နော်ဝေနိုင်ငံ၏ တည်နေရာ

၁။ နော်ဝေနိုင်ငံ (တရားဝင်အခေါ် နော်ဝေးဘုရင်နိုင်ငံ)သည် မြောက်ဥရောပတွင်ရှိသော နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်ပြီး စကင်ဒီနေးဗီးယားကျွန်းဆွယ် (Scandinavian Peninsula) နှင့် ဂျန်မေယန် ဟုခေါ်သော အာတိတ်ကျွန်းစုများထဲမှ Svalbard နှင့် Bouvet ကျွန်းများတွင်တည်ရှိသည်။ နော်ဝေနိုင်ငံသည် ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း ၁၄၈, ၇၄၇ မိုင် (စတုရန်းကီလိုမီတာ ၃၈၅, ၂၅၂ ကီလိုမီတာ ရှိပြီး ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ သန်းခေါင်စာရင်းအရ လူဦးရေ ၅,၁၀၉,၀၅၉ ဦးရှိသည်။ နော်ဝေနိုင်ငံသည် ဥရောပတွင် ဒုတိယမြောက် လူဦးရေသိပ်သည်းမှုအနည်းဆုံး နိုင်ငံဖြစ်သည်။ အရှေ့ဘက်တွင် ဆွီဒင်နိုင်ငံနှင့် ထိစပ်လျက်ရှိသော နယ်စပ်အရှည် ၁၀၀၆ မိုင် (၁၆၁၉ ကီလိုမီတာ ရှိပြီး) စကင်ဒီနေးဗီးယား နှင့် ဥရောပအတွင်းတွင် အပြတ်အတောက်မရှိဘဲ ထိစပ်လျက်ရှိသော အရှည်ဆုံးနယ်စပ်ဖြစ်သည်။ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် ဖင်လန်နိုင်ငံ ၊ ရုရှားနိုင်ငံတို့နှင့် ထိစပ်လျက်ရှိပြီး တောင်ဘက်တွင် Skagerrak ရေလက်ကြား ရှိသည်။ ထိုရေလက်ကြား၏ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင်ဒိန်းမတ်နိုင်ငံ တည်ရှိသည်။ နော်ဝေနိုင်ငံ၏ မြို့တော်မှာ အော့စလို (Oslo) ဖြစ်သည်။

သမိုင်းကြောင်း

၂။ နော်ဝေနိုင်ငံ၏ဘုရင်စနစ်သည် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ကျော်မှ စတင်၍ ကျင့်သုံးလာခဲ့သည်။ နော်ဝေနိုင်ငံ၏ ပထမဦးဆုံးဘုရင်အဖြစ် သတ်မှတ်ခံရသော Harald Fairhair သည် နော်ဝေဘုရင်နိုင်ငံတော်ကို စုစည်းတည်ထောင်ခဲ့သည်။ လက်ရှိဘုရင်သည် ၁၉၀၅ ခုနှစ်မှစတင်၍ နော်ဝေနိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ နော်ဝေနိုင်ငံသည် သမိုင်းကြောင်းရှည်စွာတည်ရှိခဲ့သော်လည်း လွတ်လပ်သောခေတ်သစ် နော်ဝေနိုင်ငံအဖြစ် အတော်လေးသက်တမ်းနုပါသည်။ ၁၃၈၀ ခုနှစ်တွင် နော်ဝေနှင့် ဒိန်းမတ်နိုင်ငံတို့သည် တစ်ခုတည်းသော ဘုရင်စနစ်အောက်တို့ ပေါင်းစည်းခဲ့ကြသော်လည်း နော်ဝေးနိုင်ငံသည် ဒိန်းမတ်တို့၏ စိုးမိုးမှုအောက်တို့ တဖြည်းဖြည်းကျရောက်ခဲ့သည်။ ၁၈၁၄ ခုနှစ်တွင် Napoleonic စစ်ပွဲဖြစ်ပွားပြီးနောက် ဒိန်းမတ်နိုင်ငံနှင့်

ပေါင်းစည်းမှု ပြိုကွဲခဲ့သည်။ ထိုနောက် နော်ဝေနိုင်ငံသည် လွတ်လပ်သောနိုင်ငံ ဖြစ်လာခဲ့ပြီး ၎င်းတို့၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကိုရေးဆွဲခဲ့သည်။ လအနည်းငယ် အကြာ တွင် နော်ဝေနိုင်ငံသည် ဆွီဒင်နိုင်ငံနှင့်ပြန်လည်ပူးပေါင်းရေးကို တွန်းအားပေးခြင်းခံခဲ့ ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် လွတ်လပ်သောနိုင်ငံအဖြစ်တည်ရှိနေခဲ့ပြီး ဘုံဘုရင်စနစ် ကျင့်သုံးပြီး ပူးပေါင်းနိုင်ငံခြားရေးမူဝါဒကို ကျင့်သုံးသည်။ ၁၉၀၅ ခုနှစ်တွင် နော်ဝေ- ဆွီဒင်ပြည်ထောင်စုပြိုကွဲပြီး နော်ဝေနိုင်ငံသည် ၎င်းတို့ကိုယ်ပိုင်ဘုရင်စနစ်ကို ကျင့်သုံး ခဲ့ပြီး King Haakon VII ဘုရင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အစိုးရနှင့်နိုင်ငံရေးစနစ်

၃။ နော်ဝေနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ၁၈၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် Eidsvoll Assembly တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီး အကြွင်းမဲ့ဘုရင်စနစ်မှ စည်းမျဉ်းခံဘုရင်စနစ်သို့ ပြောင်းလဲကျင့်သုံးခဲ့သည်။ နော်ဝေနိုင်ငံသည် အုပ်ချုပ်ရေး၊ ဥပဒေပြုရေးနှင့် တရားစီရင်ရေးကို ပိုင်းခြားကျင့်သုံးသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ဘုရင်ကောင်စီမှ ကျင့်သုံးပြီး နော်ဝေဝန်ကြီးချုပ်မှ ဦးဆောင်သည်။ လက်ရှိဝန်ကြီးချုပ်မှာ အမျိုးသမီးဝန်ကြီးချုပ် Erna Solberg ဖြစ်သည်။

၄။ နော်ဝေနိုင်ငံ၏ ဥပဒေပြုရေးအာဏာကို storting (Great Council) ဟုခေါ်သော ပါလီမန်မှ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သည်။ ရွေးကောက်ပွဲတွင် အချိုးကျကိုယ်စားပြုစနစ်ကျင့်သုံးပြီး ၄ နှစ် တစ်ကြိမ်ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ နော်ဝေပါလီမန်တွင် ကိုယ်စားလှယ် ၁၆၉ ဦးပါသော ပါလီမန်တစ်ရပ်သာရှိသည်။ နော်ဝေနိုင်ငံ၏ ဥပဒေပြုသည့် အဆင့် (၅) ဆင့်ရှိပါသည်။ ပထမအဆင့်တွင် ဥပဒေကြမ်း တင်သွင်းသော အဆင့်ဖြစ်ပြီး အစိုးရအဖွဲ့ဝင် (သို့) ပါလီမန်ကိုယ်စားလှယ်မှဖြစ်စေ တင်သွင်းသည်။ ပါလီမန်မှ ဥပဒေကြမ်းကို သက်ဆိုင်ရာအမြဲတမ်းကော်မတီသို့ပေးပို့ပြီး ကော်မတီအဆင့်တွင် ဥပဒေကြမ်းကို အသေးစိတ်ဆွေးနွေးပါသည်။ ပထမအကြိမ် ပါလီမန်အတွင်း ဖတ်ကြားတင်သွင်းရာတွင် ကော်မတီမှ အစီရင်ခံစာပေါ်တွင် ဆွေးနွေးပြီး နောက် ဆန္ဒမဲပေးမှုပြုလုပ်သည်။ ဥပဒေကြမ်းသည် ဆန္ဒမဲပေးမှု ရှုံးနိမ့်လျှင် ဥပဒေကြမ်းကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရန်မလိုတော့ပါ။ ဆန္ဒမဲပေးမှုအောင်မြင်လျှင် ဒုတိယအကြိမ်ဖတ်ကြားမှုကို ပထမအကြိမ်ဖတ်ကြားပြီး ၃ ရက်အကြာတွင် ပြုလုပ်လေ့ရှိပြီး ဥပဒေကြမ်းအပေါ်လွှတ်တော်တွင်း ဆွေးနွေးမှုတစ်ဖန်ပြုလုပ်သည်။ ဆန္ဒမဲပေးမှုအသစ်များပြုလုပ်နိုင်ပြီး အနိုင်ရလျှင် ဥပဒေကြမ်းကို ဘုရင်ကောင်စီသို့ လက်မှတ်ရေးထိုးရန်ပေးပို့သည်။ အကယ်၍ ဒုတိယအကြိမ်ဖတ်ကြားမှုတွင် ကွဲလွဲမှုများရှိနေပါက တတိယအကြိမ်ဖတ်ကြားမှုကို ၃ ရက်အကြာတွင် ပြင်ဆင်မှုများကို ဆွေးနွေးမှုပြုလုပ်ပြီး မဲခွဲဆုံးဖြတ်သည်။ လက်ရှိလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌမှာ Olemic Thommessen ဖြစ်ပါသည်။

နော်ဝေန်ကြီးချုပ် Erna Solberg

စီးပွားရေး

၅။ နော်ဝေန်နိုင်ငံသည် ဥရောပသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများတွင် GDP ဒုတိယအမြင့်ဆုံး ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများတွင် အဆင့် ၆ တွင်ရှိပါသည်။ နော်ဝေန်နိုင်ငံ၏တစ်ဦးချင်း ဝင်ငွေမှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၇၀၀၆၆ ဒေါ်လာ ဖြစ်သည်။ နော်ဝေန်နိုင်ငံသည် UNDP Human Development Index တွင် ၆ နှစ် (၂၀၀၁ မှ ၂၀၀၆ အထိ) ဆက်တိုက် ပထမနေရာကို ရရှိခဲ့သည်။ နော်ဝေန်နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့ဆင့်လှုနေမှုအမြင့်ဆုံး နိုင်ငံများတွင် ပါဝင်သည်။ နိုင်ငံ၏ အကြီးဆုံးကဏ္ဍများမှာ ရေနံထွက်ပစ္စည်း၊ ရေအား လျှပ်စစ်ထုတ်လုပ်မှု၊ အလူမီနီယံထုတ်လုပ်မှု၊ နော်ဝေဘဏ်လုပ်ငန်းနှင့် ဆက်သွယ်ရေး လုပ်ငန်းတို့ဖြစ်သည်။ ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် တယ်လီနော မှာ ကျော်ကြားသည်။

လူမှုရေး

၆။ ၂၀ ရာစုနှောင်းပိုင်းမှ စ၍ နော်ဝေန်နိုင်ငံသည် တောင်ပိုင်းနှင့်အလယ်ဥရောပမှ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သူများအတွက် အခြေချနေထိုင်ရန် ဆွဲဆောင်သောနိုင်ငံဖြစ်လာခဲ့ သည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ် တရားဝင်လေ့လာမှုအရအခြေချပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သူ ၇၁၀,၀၀၀ ခန့်ရှိပြီး ၃၂၃,၀၀၀ မှာ ဥရောပဒေသနိုင်ငံများ၊ ဩစတြေးလျနှင့် အနောက်အမေရိက နိုင်ငံတို့မှဖြစ်သည်။ ကျန် ၅၀၅,၀၀၀ မှာ မော်ရိုကို၊ အီရတ်၊ ဆိုမာလီယာ၊ ပါကစ္စတန်၊ အီရန် တို့မှဖြစ်သည်။ နော်ဝေန်နိုင်ငံတွင် ရိုမန်ကတ်သိုလစ်ဘာသာကို ကိုးကွယ်မှုအများဆုံး ဖြစ်ပြီး ၁၇၀,၀၀၀- ၂၀၀,၀၀၀ ခန့်ရှိသည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှ

၂၀၁၁ အထိ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုတိုးတက်နှုန်းတွင် Orthodox Christianity မှာ ၈၀ % ဖြင့်အမြင့်ဆုံးဖြစ်ပြီး Catholic Church (၇၈.၇%)၊ ဟိန္ဒူဘာသာ(၅၉.၆%)၊ အစ္စလာမ် (၄၈.၁%) နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ (၄၆.၇%) တို့ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံ၏လူဦးရေစုစုပေါင်းမှာ ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် ၅,၂၁၄,၉၀၀ ဖြစ်သည်။

နော်ဝေ-မြန်မာဆက်ဆံရေး

၇။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ဒီမိုကရေစီ အကူးအပြောင်းကာလတွင် နော်ဝေနိုင်ငံသည် နီးစပ်စွာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီတွင် မြန်မာသမ္မတဦးသိန်းစိန်သည် နော်ဝေနိုင်ငံသို့ ပထမဆုံးအကြိမ်ချစ်ကြည်ရေးခရီးသွားရောက်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် နော်ဝေဘုရင် Harald နှင့် မိဖုရား Sonja တို့သည် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ၊ စီးပွားရေးနှင့်ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီးတို့နှင့်အတူ မြန်မာနိုင်ငံသို့လာရောက်ခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ နော်ဝေအမြဲတမ်းသံရုံးအား ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင်ရန်ကုန်မြို့တွင်စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

၈။ နော်ဝေနိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ကူးပြောင်းရေးကာလတွင် အရေးကြီးသော အခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင် နော်ဝေသည် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် မဟာဗျူဟာမြောက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအတွက်ကာလရှည် အစီအမံအားချမှတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အဆိုပါပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအားအောက်ပါနယ်ပယ်(၂) တွင်အလေးပေးဆောင်ရွက်ခဲ့သည်-

- (က) ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီအရေး၊
- (ခ) သဘာဝသယံဇာတစီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် စွမ်းအင်ဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များ၊

၉။ အဆိုပါကဏ္ဍများအပြင် မြန်မာ့စီးပွားရေးနှင့် လူမှုဘဝဖွံ့ဖြိုးရေးတို့အတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ရာ ၂၀၁၃-၂၀၁၄ ကာလတွင်နော်ဝေနိုင်ငံ၏ ကူညီမှုမှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၃၇ သန်းခန့်ရှိပါသည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင် နော်ဝေသည် မြန်မာနိုင်ငံတွက် Myanmar Peace Support Initiative (MPSI) အစီအစဉ် တစ်ရပ်ဆောင်ရွက်ရန် မြန်မာအစိုးရထံသို့တောင်းဆိုခဲ့ပြီး ၎င်းအစီအစဉ်သည် ၂၀၁၅

ခုနှစ်တွင်အပြီးသတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအစီအစဉ်သည် မြန်မာ့ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ် တွင် လူမှုအဖွဲ့အစည်းအခြေပြုလုပ်ငန်းစဉ်များ ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက်အခြေခံအုတ်မြစ်ချမှတ်ရာတွင်ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီလုပ်ငန်းစဉ် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် နော်ဝေသည် ဆက်လက်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၅ ခုနှစ်ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီအစိုးရ၊ အတိုက်အခံ၊ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်၊ မီဒီယာများနှင့် အရပ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများကြားရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးပွဲများ အားနော်ဝေနိုင်ငံသည်တက်ကြွစွာပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၀။ စီးပွားရေးဆိုင်ရာအနေဖြင့် နော်ဝေနိုင်ငံ စွမ်းအင်နှင့်ရေအရင်းအမြစ်ဌာနသည် မြန်မာနိုင်ငံ လျှပ်စစ်စွမ်းအားဝန်ကြီးဌာနအား ရေအားလျှပ်စစ်နှင့်စွမ်းအင်ဖူလုံရေး ဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု နှင့်အထောက်အပံ့များပေးအပ်လျက်ရှိသည်။ မြန်မာ့ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဖော်ဆောင်ရေးအပိုင်းတွင် ၂၀၁၂ ခုနှစ် မှ ၂၀၁၅ ခုနှစ်များ အတွင်း pilot projects ၁၅ ခုဖော်ဆောင်ချမှတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ Peace Support Group ကိုတည်ထောင်ခဲ့ပြီးအဆိုပါအဖွဲ့ မြန်မာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် နိုင်ငံ တကာ အလှူရှင်များရှာဖွေသည့်လုပ်ငန်းစဉ်များအားဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

၁၁။ စီးပွားရေးဆိုင်ရာထင်ရှားသော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအဖြစ် မြန်မာ့ဆက်သွယ်ရေး ကဏ္ဍတွင်နော်ဝေနိုင်ငံ မှ တယ်လီနောမိုဘိုင်း ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင်မြန်မာနိုင်ငံတွင်စတင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခဲ့ပြီး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတန်ဖိုး အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၅၀၀ သန်းအထိရှိခဲ့ကာ ၂၀၁၅-၂၀၁၆ ခုနှစ်များတွင်မြန်မာနိုင်ငံတွင် တယ်လီနော ဆက်သွယ်ရေးလိုင်းပေါင်း ၈,၅၀၀,၀၀၀ အထိရှိခဲ့ကာမြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒုတိယအကြီးဆုံးဆက်သွယ်ရေးကွန်ယက်ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဆိုင်ရာ နော်ဝေနိုင်ငံ၏ အထူးအာဏာကုန်
လွှဲအပ်ခြင်းခံရသော သံအမတ်ကြီး Mrs. Tone Tinnes ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

Mrs. Tone Tinnes ကို ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ ၎င်းသည် ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် နော်ဝေနိုင်ငံ၊ အော်စလိုတက္ကသိုလ်မှ စီးပွားရေးပညာရပ်ဖြင့် မဟာဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် စက်မှုဝန်ကြီးဌာန၌ အကြံပေးအဖြစ် စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ၁၉၉၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၆ ခုနှစ်အထိ ယင်းဝန်ကြီးဌာနတွင်ပင် လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းသည် ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် နော်ဝေဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအေဂျင်စီတွင် စီးပွားရေးပညာရှင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ၁၉၉၉ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၃ ခုနှစ်အထိ တန်ဇန်းနီးယားနိုင်ငံ၊ ဒါရက်စ်ဆလမ်မြို့ရှိ နော်ဝေသံရုံးတွင် စီးပွားရေးသံမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၅ ခုနှစ်အထိ နော်ဝေဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအေဂျင်စီ၊ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာစီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် အသုံးစရိတ် ထောက်ပံ့ရေးဌာန အကြီးအကဲအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းသည် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဝန်ကြီး၏ မူဝါဒရေးရာဆန်းစစ်မှုဌာနတွင် အကြီးတန်းအကြံပေးအဖြစ် ၂၀၀၇ ခုနှစ်အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ယင်းနောက် ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၉ ခုနှစ်အထိ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုမူဝါဒရေးရာဌာနတွင် လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး

အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်အထိ ယင်းဌာနတွင်ပင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး အဖြစ်လည်းကောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ မစ္စစ်တူနယ်
တီးနပ်(စ်)သည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှစ၍ တောင်ဆူဒန်နိုင်ငံဆိုင်ရာ နော်ဝေသံအမတ်ကြီး
အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိပါသည်။ ၎င်းသည် အိမ်ထောင်သည်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး၊
သားသမီးနှစ်ဦးရှိပါသည်။